

Bryssel den 10 februari 2020
(OR. en)

5822/20

ECOFIN 54
UEM 22
SOC 47
EMPL 36
COMPET 30
ENV 62
EDUC 29
RECH 25
ENER 20
JAI 96

NOT

från:	Rådets generalsekretariat
till:	Delegationerna
Föreg. dok. nr:	15267/19 + ADD 1
Komm. dok. nr:	COM (2019) 652
Ärende:	Rekommendation till RÅDETS REKOMMENDATION om den ekonomiska politiken i euroområdet

För delegationerna bifogas ett utkast till rådets rekommendation om den ekonomiska politiken för euroområdet från ekonomiska och finansiella kommittén och Eurogruppens arbetsgrupp. Texten ska godkännas av Ekofinrådet den 18 februari 2020. Det formella antagandet bör ske efter Europeiska rådets godkännande i mars 2020.

Rekommendation till

RÅDETS REKOMMENDATION

om den ekonomiska politiken i euroområdet

EUROPEISKA UNIONENS RÅD HAR ANTAGIT DENNA REKOMMENDATION

med beaktande av fördraget om Europeiska unionens funktionssätt, särskilt artikel 136 jämförd med artikel 121.2,

med beaktande av rådets förordning (EG) nr 1466/97 av den 7 juli 1997 om förstärkning av övervakningen av de offentliga finanserna samt övervakningen och samordningen av den ekonomiska politiken¹, särskilt artikel 5.2,

med beaktande av Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 1176/2011 av den 16 november 2011 om förebyggande och korrigerande av makroekonomiska obalanser², särskilt artikel 6.1,

med beaktande av Europeiska kommissionens rekommendation,

med beaktande av Europeiska rådets slutsatser,

med beaktande av ekonomiska och finansiella kommitténs yttrande,

med beaktande av yttrandet från kommittén för ekonomisk politik, och

¹ EGT L 209, 2.8.1997, s. 1.

² EUT L 306, 23.11.2011, s. 25.

av följande skäl:

- (1) Euroområdet fortsätter att expandera, men med inbördes beroende prognosrisker och osäkerhet om framtiden. Dessutom finns det risk för en än mer utdragen period av låg tillväxt och låg inflation som drivs av svag produktivitet och en åldrande befolkning. Även om produktionsgapet har varit positivt sedan 2017 och uppgick till 0,7 % av potentiell BNP 2018, kommer den potentiella tillväxten att ligga kvar under de nivåer som rådde före krisen³. Kärninflationen låg i intervallet 1–1½ % under 2018 och 2019, och beräknas ligga kvar runt 1½ % under 2020 och 2021. Indikatorerna på arbetsmarknaden fortsätter att förbättras, om än i långsammare takt, medan sysselsättningstillväxten beräknas avta ytterligare och utmaningarna i fråga om arbetstillfällen av hög kvalitet kvarstår. De nominella löneökningarna har blivit solida och uppgick till cirka 2¼ % 2018, efter att i flera år ha legat under 2,0 %. De uppskattas till omkring 2½ % 2019 och beräknas återgå till 2¼ % under perioden 2020–2021. Trots goda förhållanden på arbetsmarknaden har reallöneökningarna varit långsamma och är fortfarande låga, och de uppgick till mindre än 1 % under 2018. De uppskattas till ungefär samma nivå 2019 och är beräknade till 0,7 % 2020 och 0,8 % 2021. Eurorådets bytesbalansöverskott beräknas minska, även om det alltjämt ligger nära toppnivån. Medlemsstater med bytesbalansunderskott har minskat sina underskott eller vänt dem till överskott, även om de fortsätter att registrera stora negativa finansiella nettoutlandsställningar⁴. Samtidigt som vissa medlemsstater har minskat sina bytesbalansöverskott har de fortfarande varaktigt stora bytesbalansöverskott och ökar därmed sina finansiella nettoutlandsställningar. Bytesbalansutvecklingen i euroområdet påverkas av en avtagande extern efterfrågan, vilket särskilt gäller exportinriktade medlemsstater med stora bytesbalansöverskott som i hög grad är beroende av utländsk exportefterfrågan. En gynnsam efterfrågeutveckling är också viktig, och länder med stora överskott skulle också bidra till ombalansering om de stärkte förutsättningarna för löneökningar med samtidig respekt för arbetsmarknadsparternas roll samt offentliga och privata investeringar.
- (2) För att öka den potentiella tillväxten och samtidigt säkerställa miljömässig och social hållbarhet och verka för verklig konvergens mellan eurorådets medlemsstater krävs strukturreformer som främjar hållbar tillväxt och investeringar i materiellt och immateriellt kapital för att öka produktiviteten. Detta skulle särskilt hjälpa de medlemsstater vars potentiella tillväxt är klart lägre än genomsnittet i euroområdet. Detta krävs också för att förhindra att ekonomin i euroområdet går in i en utdragen period med låg potentiell tillväxt och produktivitet, låg prisinflation, låga löneökningar samt ökande ojämlikheter. Reformerna och investeringarna är fortfarande avgörande för att säkerställa att euroområdet återfår sin tillväxtdynamik, löser större utmaningar på medellång till lång sikt, vilka även följer av försämrade demografi, och underlättar också omställningen till en hållbar ekonomi, som skulle hjälpa euroområdet och dess medlemsstater att uppnå FN:s mål för hållbar utveckling.

³ Alla prognossiffror i detta dokument kommer från Europeiska kommissionens höstprognos 2019.

⁴ Europeiska kommissionen (2019), Rapport om förvarningsmekanismen 2020, COM(2019) 651 final.

- (3) De ekonomiska effekterna av klimatförändringarna, som är en av vår tids största systemriskerna för världsekonomin, de finansiella systemen och samhällena, börjar märkas. Riskerna för världsekonomin till följd av klimatförändringarna och mer generellt miljöförstörelsen blir allt mer uppenbara och kommer att få omfattande konsekvenser, inbegripet för de mest sårbara grupperna i våra samhällen. Om lämpliga åtgärder inte vidtas skulle detta kunna inverka negativt på våra ekonomiers motståndskraft, inkluderingen och den potentiella tillväxten på lång sikt. I detta sammanhang är det mycket viktigt med investeringar och skapande av rättsliga och finansiella villkor för en ordnad omställning till en hållbar ekonomi. Om miljö- och klimatutmaningarna hanteras på rätt sätt, innebär detta också en möjlighet att vitalisera den europeiska ekonomin i riktning mot en hållbar utveckling. I denna riktning har kommissionen lagt fram en europeisk grön giv, som ska utgöra Europas tillväxtstrategi och innefatta ett förslag till den första europeiska klimatlag som förankrar målet om klimatneutralitet till år 2050 i lagstiftningen. Samtidigt måste omställningen till en grön ekonomi beakta konsekvenserna för olika delar av samhället. Investeringar för att underlätta övergången till en hållbar ekonomi måste åtföljas av koldioxidprissättning, lämplig reglering inom alla sektorer och investeringar i kompetens och stöd till övergångar på arbetsmarknaden, så att det säkerställs att alla personer kan dra nytta av den tekniska utvecklingen, särskilt i de sektorer och regioner som släpar efter i den digitala och den gröna omställningen.
- (4) Att mobilisera offentliga och privata medel för investeringar i den gröna och den digitala omställningen kan bidra till att upprätthålla tillväxten på kort sikt och möta de långsiktiga utmaningar som våra ekonomier står inför. Den digitala revolutionen kan ge möjligheter i fråga om produktivitet, tillväxt och nya arbetstillfällen, men kan också medföra utmaningar, särskilt för lågutbildade arbetstagare som saknar kompetens att arbeta med ny teknik. Om övergången till den digitala ekonomin inte går lika snabbt i alla medlemsstater i euroområdet skulle detta i väsentlig grad kunna äventyra konvergensen och den makroekonomiska stabiliteten. Detta skulle kunna förvärras genom starka agglomerationseffekter, som ofta gynnar stora städer och ett synsätt där vinnaren får allt som ofta förekommer på området digital teknik, vilket kan öka ojämlikheterna och få negativa konsekvenser för konvergensen. Investeringar bör inriktas på att generera forskning och innovation, men även på att innovationer sprids bredare i hela ekonomin.
- (5) En mer samordnad investeringsstrategi i kombination med starkare reformansträngningar på euroområdesnivå skulle bidra till att främja hållbar tillväxt och bemöta långsiktiga utmaningar som klimat- och teknikomställningen. Budgetinstrumentet för konvergens och konkurrenskraft skulle ge ekonomiskt stöd till euroländerna för genomförandet av förslag som regelmässigt bör bestå av reform- och investeringspaket. InvestEU-programmet, som också kommer att bidra till investeringsplanen för ett hållbart Europa, ska även leda till fler investeringar för att ytterligare stimulera innovation och skapande av arbetstillfällen i EU, bland annat genom att finansiera hållbar infrastruktur. Sammanhållningsstödet, som spelar en avgörande roll när det gäller att stödja våra regioner och landsbygdsområden, spelar också en roll i samband med klimat- och teknikomställningen genom att det främjar hållbar utveckling. Europeiska investeringsbanken avsätter redan 25 % av sin totala finansiering till klimatinvesteringar, och har meddelat att man har för avsikt att fördubbla denna andel. För att uppnå unionens hållbarhetsmål är det viktigt att på nationell och subnationell nivå genomföra investeringsprojekt som handlar om anpassning till och begränsning av klimatförändringar, energiomställning, minskade koldioxidutsläpp eller cirkulär ekonomi. Investeringar i nätverksindustrier och nätverksinfrastruktur kan bidra till att förbättra euroområdets konkurrenskraft och främja övergången till mer hållbara transporter.

Dessutom är investeringar i immateriella tillgångar, såsom forskning och utveckling och kompetens, också avgörande för att förbereda euroområdet för framtida utmaningar.

- (6) Effekterna av den ekonomiska expansionen under de senaste åren har inte fördelats jämnt inom medlemsstaterna och mellan regioner och länder. De disponibla inkomsterna har på senare tid ökat, men ligger i flera euroländer fortfarande under de nivåer som rådde före krisen. Antalet personer som riskerar att drabbas av fattigdom och social utestängning minskar i de flesta medlemsstater och ligger nu fem miljoner under toppen 2012, men ligger fortfarande över 2008 års nivåer i euroområdet. Efter en period med ökade skillnader har vissa medlemsstater under de senaste åren konvergerat mot de länder som har de bästa resultaten i fråga om BNP per capita. Den andel av de totala inkomsterna som innehas av personer med de högsta inkomsterna har dock ökat långsamt under det senaste årtiondet, och stora skillnader kvarstår mellan medlemsstaterna. För att främja uppåtgående konvergens inom och mellan medlemsstaterna är det viktigt att stödja en politik som syftar till att öka både effektiviteten och rättvisan, i linje med målen för hållbar utveckling. Detta skulle leda till bättre makroekonomiska resultat med mer jämnt fördelad nytta för samhället i stort, vilket också skulle bidra till att stärka sammanhållningen i euroområdet.
- (7) En konsekvent och balanserad makroekonomisk policymix i euroområdet, inbegripet penning-, finans- och strukturpolitik, är avgörande för att uppnå en stabil, inkluderande och hållbar ekonomisk tillväxt och effektivt hantera ihållande låg inflation, försämrade framtidsutsikter och risker för den långsiktiga tillväxten. Europeiska centralbanken bedriver alltjämt en ackommoderande penningpolitik i syfte att bidra till att inflationen uppnår dess medelfristiga inflationsmål, samtidigt som tillväxt och skapandet av arbetstillfällen stöds. Finanspolitiken måste komplettera den penningpolitiska inriktningen, och samma sak gäller strukturreformerna inom olika sektorer, inbegripet de reformer som krävs för att fullborda Ekonomiska och monetära unionens (EMU) struktur.
- (8) En samordning av den nationella finanspolitiken, med full respekt för stabilitets- och tillväxtpakten och med beaktande av det tillgängliga finanspolitiska utrymmet och spridningseffekterna mellan länder, stöder en välfungerande ekonomisk och monetär union. Eurorådets finanspolitiska inriktning väntas överlag vara neutral till något expansiv 2020 och 2021. Samtidigt är den nationella finanspolitiken inte tillräckligt differentierad. Om medlemsstater med höga offentliga skulder förde en försiktig finanspolitik, skulle detta få den offentliga skuldsättningen att utvecklas i nedåtgående riktning, minska sårbarheten för chocker och göra det möjligt för automatiska stabilisatorer att verka fullt ut vid en konjunkturedgång. Å andra sidan skulle främjandet av ytterligare investeringar och andra produktiva utgifter i medlemsstater med en gynnsam budgetsituation stödja tillväxten på kort och medellång sikt och samtidigt bidra till att återställa balansen i euroekonomin. Om nedåtrisker skulle uppstå bör de finanspolitiska åtgärderna differentieras och vara inriktade på en mer stödjande hållning på aggregerad nivå, samtidigt som full respekt för stabilitets- och tillväxtpakten säkerställs. Landsspecifika omständigheter bör beaktas och procyklikalitet undvikas, i största möjliga utsträckning. Medlemsstaterna bör ha beredskap att samordna politiken i Eurogruppen.

- (9) Finanspolitiska strukturreformer är alltså avgörande för att förbättra den finanspolitiska hållbarheten, stärka den potentiella tillväxten och möjliggöra en ändamålsenlig och konjunkturpolitisk finanspolitik i händelse av en konjunkturedgång. Valfungerande nationella finanspolitiska ramverk, regelbundna och grundliga utgiftsöversyner och ändamålsenlig och öppen offentlig upphandling kan förbättra de offentliga utgifternas effektivitet och ändamålsenlighet och stärka finanspolitikens trovärdighet och kvalitet. Att förbättra de nationella budgetarnas sammansättning, på både inkomst- och utgiftssidan, inbegripet en omfördelning av resurser till offentliga investeringar på grundval av välutformade investeringsstrategier och utveckling av gröna budgeteringsverktyg, skulle öka de offentliga budgetarnas tillväxteffekter, höja produktiviteten och utgöra en början på arbetet med att hantera de brådskande långfristiga utmaningar som omställningen till den gröna och den digitala ekonomin innebär. För att göra skattesystemen mer effektiva och rättvisa är det nödvändigt att förenkla och modernisera dem och hantera skattebedrägerier, skatteundandragande och skatteflykt, särskilt genom åtgärder mot aggressiv skatteplanering och med beaktande av de pågående diskussionerna i OECD:s inkluderande ramverk vad gäller de återstående BEPS-frågorna. Att det är enkelt att flytta rörliga resurser inom euroområdet är en av grunderna för den inre marknaden men ökar också utrymmet för skattekonkurrens. Det är därför viktigt med samordning mellan medlemsstaterna för att hantera överföringar av vinster och skadlig skattepraxis och undvika en generell kapplöpning mot botten när det gäller bolagsbeskattning. Arbetet med att nå ett avtal om en gemensam konsoliderad bolagsskattebas samt en överenskommelse om OECD:s inkluderande ramverk vad gäller de återstående BEPS-frågorna i syfte att se över vinstfördelningen mellan länder och säkerställa en faktisk minimibeskattnings skulle kunna vara avgörande i denna strävan. Skattetrycket i euroområdet är relativt högt och vinklat mot arbete, och egendoms- eller miljöskatter utgör en mycket liten andel av skatteintäkterna. De två sistnämnda skattetyperna kan dock vara mindre skadliga för tillväxten och för utbudet av och efterfrågan på arbetskraft. En ökad användning av miljöskatter kan bidra till hållbar tillväxt genom att skapa incitament till ett ”grönare” beteende hos konsumenter och producenter. Beskattningen behöver bättre beakta klimatdimensionen och mer konsekvent ta itu med utsläpp och koldioxidläckage. Om man främjar samordnade insatser på global nivå blir dessa åtgärder ännu mer verkningsfulla. För att stödja omställningen till en grön ekonomi kommer man således att föreslå ett främjande av en budgetpolitik som gynnar miljöåtaganden, en översyn av energiskattedirektivet och, vid behov, en WTO-förenlig mekanism för koldioxidjustering vid gränserna för att undvika koldioxidläckage.
- (10) Strukturreformer och institutionella reformer som ökar konkurrensen på produktmarknaderna, främjar resurseffektivitet och förbättrar företagsklimatet och de offentliga förvaltningarnas kvalitet, inbegripet rättsväsendets effektivitet, är viktiga för motståndskraften i euroområdets medlemsstater. Motståndskraftiga ekonomiska strukturer och lämpliga strategier förhindrar att chocker får betydande, långvariga effekter på inkomster och arbetskraftsutbud och kan underlätta finans- och penningpolitikens funktion och hindra ojämlikheter från att växa till sig, särskilt under konjunkturedgångar, vilket skapar mer gynnsamma förutsättningar för en hållbar tillväxt för alla. En bättre samordning och ett bättre genomförande av strukturreformer, särskilt de som föreskrivs i de landsspecifika rekommendationerna, kan skapa positiva spridningseffekter mellan medlemsstaterna. I detta avseende kan de nationella produktivitetsnämnderna spela en viktig roll när det gäller att öka egenansvaret för reformerna och förbättra genomförandet. Det krävs också reformer för att ta itu med brådskande långsiktiga utmaningar som klimatomställning och tekniska omvandlingar. Att fördjupa integrationen på den inre

marknaden, som har visat sig vara en viktig motor för tillväxt och konvergens mellan medlemsstaterna, kan också bidra till att främja produktivitetsökningar.

- (11) I den europeiska pelaren för sociala rättigheter fastställs 20 principer för att främja lika möjligheter och tillgång till arbetsmarknaden, rättvisa arbetsvillkor samt socialt skydd och social delaktighet. Den är utformad som en kompass för att främja en uppåtgående konvergens i riktning mot bättre arbets- och levnadsvillkor. Starkare och mer inkluderande ekonomier och samhällen kan i sin tur stärka unionens och euroområdet motståndskraft. Reformerna och investeringarna i kompetens, övergångarna på arbetsmarknaden och ett effektivare socialt skydd är också viktiga för en rättvis och korrekt omställning till en grön och digital ekonomi. Ett fullständigt genomförande av pelaren på alla nivåer med vederbörlig hänsyn till respektive befogenheter kommer att vara avgörande för att främja uppåtgående konvergens.
- (12) Reformerna som ökar deltagandet på arbetsmarknaden, minskar ungdoms- och långtidsarbetslösheten, främjar skapandet av arbetstillfällen av hög kvalitet, stöder framgångsrika övergångar på arbetsmarknaden, minskar segmenteringen och främjar social dialog kan bidra till att främja tillväxt för alla, förbättra den ekonomiska motståndskraften och den automatiska stabiliseringen, minska ojämlikheterna och bekämpa fattigdom och social utestängning. Individanpassad stöd vid jobbövergångar, utbildning och omskolning är avgörande för att man i tid ska kunna främja återintegrering av arbetssökande. En aktiv arbetsmarknadspolitik bör vara väl integrerad med socialpolitiken och främja en aktiv inkludering på arbetsmarknaden och i samhället. Tillgång till utbildning av hög kvalitet under hela livscykeln kräver lämpliga investeringar för att förbättra humankapitalet och kompetensen, också mot bakgrund av den digitala och gröna omställningen. Detta bidrar till att förbättra anställbarheten, produktiviteten, innovationsförmågan och lönerna på medellång och lång sikt, vilket stärker euroområdet motståndskraft. Lagstiftning om anställningstrygghet måste säkerställa rättvisa och anständiga arbetsvillkor för alla arbetstagare, inte minst med tanke på de atypiska anställningsformer som växer fram och som ger nya möjligheter men också medför utmaningar i fråga om anställningstrygghet och socialt skydd. Ändamålsenliga och hållbara system för socialt skydd är också avgörande för att säkerställa adekvata inkomster och tillgång till tjänster av hög kvalitet. Pensionsreformer och åtgärder för att skapa balans mellan arbete och privatliv kan i hög grad gynna arbetsmarknadsdeltagandet och säkerställa de europeiska välfärdssystemens långsiktiga hållbarhet. En övergång från beskattning av arbete skulle med fördel kunna inriktas på särskilt låginkomsttagare och andraförsörjare. Arbetsmarknadsparternas deltagande i sysselsättningspolitiska, sociala och ekonomiska reformer är avgörande för att stärka egenansvaret och stödja genomförandet av reformer. På samma sätt är civilsamhällesorganisationernas deltagande värdefullt. Det är viktigt att kollektivavtalen bidrar till målen för dessa rekommendationer, samtidigt som arbetsmarknadsparternas självständighet respekteras till fullo.
- (13) Euroområdet finanssektor har blivit mer motståndskraftig sedan krisen, även om det återstår sårbarheter att ta itu med. Företagens och hushållens höga skuldsättning, som gynnas av snedvridningen till förmån för skuldfinansiering i många nationella skattesystem, kan medföra risker. Behovet av att anpassa bankernas affärsmodeller, det låga ränteläget och den ökade konkurrensen från andra former av finansiering fortsätter att pressa bankernas lönsamhet. Det har gjorts stadiga framsteg när det gäller riskreducering, särskilt genom minskning av nödlidande lån. I länder där andelen nödlidande lån fortfarande är hög krävs dock ytterligare oförminskade ansträngningar och alla medlemsstater bör vidta lämpliga åtgärder för att förhindra uppbyggnad av nödlidande lån.

I mars 2018 lade kommissionen fram ett riskreduceringspaket för att både underlätta hanteringen av gamla nödlidande lån och förhindra att de ökar i framtiden. Som ett led i lagstiftningsåtgärderna när det gäller nödlidande lån antogs en förordning i april 2019⁵, genom vilken en ”lagstadgad säkerhetsmekanism” införs för att förebygga risken för otillräckliga avsättningar för framtida nödlidande lån. Ytterligare framsteg bör göras för att hantera problemet med nödlidande lån, särskilt genom att man går vidare med utkastet till direktiv om sekundärmarknader för nödlidande lån. Framsteg har redan gjorts med att förbättra det befintliga regelverket mot penningtvätt. Såsom framhålls i kommissionens rapporter från juli 2019⁶ behövs dock en mer övergripande strategi för bekämpning av penningtvätt och finansiering av terrorverksamhet i unionen för att åtgärda konstaterade strukturella brister. Detta kräver i synnerhet att man överväger hur harmoniseringen kan utökas och hur tillsynen och regelefterlevnaden kan förbättras, genom agerande från EU:s sida.

- (14) Stärkandet av bankunionen har varit en prioriterad fråga sedan 2013, för att säkerställa den finansiella stabiliteten, minska den finansiella fragmenteringen och skydda utlåningen till ekonomin i kristider. Fortsatta framsteg har gjorts, bland annat genom överenskommelsen om ESM:s rättsliga ram rörande en gemensam säkerhetsmekanism för den gemensamma resolutionsfonden, men bankunionen behöver stärkas ännu mer. I detta sammanhang uppdrog eurotoppmötet åt Eurogruppen att fortsätta arbetet med ESM-reformpaketet – med förbehåll för nationella förfaranden – och att fortsätta arbetet med samtliga aspekter av den ytterligare förstärkningen av bankunionen på samförståndsbasis. En arbetsgrupp på hög nivå inrättades för att arbeta med en färdplan för inledandet av politiska förhandlingar om ett europeiskt insättningsgarantisystem. Det är viktigt att komma framåt för att utnyttja bankunionens fördelar i form av privat riskdelning, finansiell stabilitet och ekonomisk tillväxt samtidigt som möjligheterna till arbitrage mellan medlemsstaterna minskas. I slutändan bör den säkerställa EU:s finansiella och ekonomiska suveränitet. Detta kräver att arbetet fortsätter snarast och på samma ambitionsnivå, i fråga om alla aspekter, däribland de som diskuterats i högnivågruppen för ett europeiskt insättningsgarantisystem. Arbetet med ESM-reformpaketet bör slutföras, däribland införandet av en säkerhetsmekanism för den gemensamma resolutionsfonden. Säkerhetsmekanismen för den gemensamma resolutionsfonden bör göras operativ och detta bör påskyndas, förutsatt att tillräckliga framsteg har gjorts inom riskreduceringen. Arbetet med lösningar på begränsningarna i det nuvarande upplägget för likviditetsstöd vid resolution bör fortsätta. Slutligen vidtog kommissionen alla de åtgärder som aviserades i 2015 års handlingsplan för kapitalmarknadsunionen. Rättsliga hinder, skattepolitiska hinder och regleringshinder för upprättandet av en kapitalmarknadsunion kvarstår dock och förnyade ansträngningar krävs för att övervinna dem, inte minst när det gäller reglerna om tillgång till finansiering, viss insolvens och skatteskillnader, samt för att uppnå höga, effektiva och enhetliga tillsynsstandarder.
- (15) En förstärkning av EMU:s struktur kräver att man som en prioriterad fråga genomför åtgärderna i uttalandet från eurotoppmötet i december 2019 samtidigt som man fortsätter diskussionerna om andra aspekter. Meddelandet *En fördjupad europeisk ekonomisk och*

⁵ Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2019/630 av den 17 april 2019 om ändring av förordning (EU) nr 575/2013 vad gäller minsta förlusttäckning för nödlidande exponeringar (EUT L 111, 25.4.2019, s. 4).

⁶ COM(2019) 360 final, Meddelande från kommissionen till Europaparlamentet och rådet av den 24 juli 2019: *Mot ett bättre genomförande av EU:s ram för bekämpning av penningtvätt och finansiering av terrorism.*

monetär union: Bedömning av läget fyra år efter de fem ordförandenas rapport (från juni 2019) innehåller en lägesbeskrivning och anger kommissionens syn på inom vilka områden reformarbetet främst bör bedrivas på kort och medellång sikt. Vissa framsteg har gjorts i fråga om den ekonomiska unionen, bland annat en politisk överenskommelse om grunddragen i ett budgetinstrument för konvergens och konkurrenskraft för euroområdet. En principöverenskommelse nåddes, med förbehåll för nationella förfaranden, om att vidareutveckla ESM och se över ESM-fördraget. Det har inte funnits konsensus i rådet om en funktion för stabilisering av de offentliga finanserna för euroområdet eller en reform av euroområdets styrning.

- (16) Ett fördjupat EMU skulle ge bättre makroekonomiska resultat. Ett ofullständigt EMU är ett hinder för den ekonomiska integrationen. Det begränsar möjligheterna att finansiera välbehövliga investeringar för att främja en inkluderande, produktiv, hållbar och stabil ekonomi. Ett ofullständigt EMU hindrar också att den penningpolitiska transmissionsmekanismen fungerar smidigt i euroområdet och begränsar EU:s förmåga att styra sin ekonomiska framtid. En central funktion för stabilisering av de offentliga finanserna, om man enades om en sådan, skulle komplettera euroländernas förmåga att föra en kontracyklisk finanspolitik. Rådet noterar kommissionens avsikt att föreslå ett europeiskt system för arbetslöshetsåterförsäkring för att bättre skydda medborgarna i händelse av ekonomiska chocker. Att stärka EMU, samtidigt som man för en sund politik på nationell nivå och EU-nivå, är viktigt för att öka EU:s inflytande i världen, utveckla eurons internationella roll och bidra till en öppen, multilateral och regelbaserad global ekonomi. Det är viktigt att diskussionen fortsätter på ett öppet och transparent sätt i förhållande till medlemsstater utanför euroområdet, med fullständig respekt för unionens inre marknad.
- (17) Sysseleättningskommittén och kommittén för socialt skydd har hörts om sysseleättningsaspekterna och de sociala aspekterna av denna rekommendation.

HÄRIGENOM REKOMMENDERAS att medlemsstaterna i euroområdet enskilt och gemensamt inom Eurogruppen vidtar åtgärder under perioden 2020–2021 med sikte på följande:

1. I medlemsstater i euroområdet med bytesbalansunderskott eller hög utlandsskuld, fortsätta reformerna för att öka konkurrenskraften och minska utlandsskulden. I medlemsstater i euroområdet med stora bytesbalansöverskott, stärka villkoren för löneökningar, med respekt för arbetsmarknadsparternas roll, och genomföra åtgärder som främjar offentliga och privata investeringar. Isamtliga medlemsstater, främja produktiviteten genom att förbättra företagsklimatet och institutionernas kvalitet och öka motståndskraften genom att förbättra varu- och tjänstemarknadernas funktion, särskilt genom att fördjupa den inre marknaden. Stödja en rättvis och inkluderande omställning till en konkurrenskraftig, grön och digital ekonomi genom materiella och immateriella investeringar, både offentliga och privata.
2. Genomföra strategier med full respekt för stabilitets- och tillväxtpakten och samtidigt stödja offentliga och privata investeringar och förbättra de offentliga finansernas kvalitet och sammansättning. I medlemsstater med höga offentliga skuldnivåer, bedriva en försiktig politik för att på ett trovärdigt och hållbart sätt minska den offentliga skuldsättningen. I medlemsstater med en gynnsam offentligfinansiell ställning, använda denna för att ytterligare främja investeringar av hög kvalitet samtidigt som man bevarar de offentliga finansernas långsiktiga hållbarhet. Om nedåtrisker skulle uppstå bör de finanspolitiska

åtgärderna differentieras och vara inriktade på en mer stödjande hållning på aggregerad nivå, samtidigt som full respekt för stabilitets- och tillväxtpakten säkerställs. Landsspecifika omständigheter bör beaktas och procyklikalitet undvikas, i största möjliga utsträckning. Medlemsstaterna bör ha beredskap att samordna politiken i Eurogruppen. Förbättra de nationella finanspolitiska ramarnas effektivitet och höja de offentliga finansernas kvalitet samt införa tillväxtvänliga skatter och andra relevanta budgetåtgärder som främjar en hållbar ekonomi för alla. Stödja och genomföra EU-åtgärder för att motverka aggressiv skatteplanering och undvika kapplöpning mot botten när det gäller bolagsbeskattning.

3. Stärka utbildningssystemen och öka investeringarna i kompetens. Effektivisera de aktiva arbetsmarknadsåtgärder som stöder integration och framgångsrika övergångar på arbetsmarknaden, bland annat för att skapa fler digitala och gröna jobb. Främja arbetsmarknadsdeltagandet, bland annat för kvinnor och sårbara grupper, och en skatteväxling bort från arbete, särskilt för låginkomsttagare och andraförsörjare. Främja skapande av arbetstillfällen av hög kvalitet, rättvisa arbetsvillkor och balans mellan arbete och privatliv och motverka segmentering av arbetsmarknaden. Förbättra tillgången till lämpliga och hållbara system för socialt skydd. Effektivisera den sociala dialogen och främja kollektiva förhandlingar.
4. Följa upp uttalandet från eurotoppmötet den 13 december 2019 om att ytterligare förstärka bankunionen så att den kan fullbordas, genom att utan dröjsmål och med samma ambitionsnivå fortsätta arbetet med samtliga aspekter, även de som diskuterats i högnivågruppen för ett europeiskt insättningsgarantisystem. Slutföra arbetet med ESM-reformpaketet, däribland införandet av en säkerhetsmekanism för den gemensamma resolutionsfonden. Gör säkerhetsmekanismen för den gemensamma resolutionsfonden operativ och påskynda detta, förutsatt att tillräckliga framsteg har gjorts inom riskreduceringen. Fortsätta arbetet med lösningar på begränsningarna i det nuvarande upplägget för likviditetsstöd vid resolution. Stärka den europeiska reglerings- och tillsynsramen, bland annat genom att säkerställa konsekvent och effektiv tillsyn och tillämpning av reglerna mot penningtvätt. Främja en ordnad minskning av de stora privata skuldstockarna, bland annat genom att minska skattereglernas gynnande av lånefinansiering. Fortsätta att möjliggöra en snabb minskning av bankernas nödlidande lån i euroområdet och förhindra att de byggs upp. Förnya insatserna för att fördjupa kapitalmarknadsunionen.
5. Gör ambitiösa framsteg med fördjupningen av Ekonomiska och monetära unionen, särskilt genom att snabbt genomföra åtgärderna i uttalandet från eurotoppmötet i december 2019, inbegripet vad gäller budgetinstrumentet för konvergens och konkurrenskraft, och diskutera andra aspekter. Framstegen på detta område kommer också att stärka eurons internationella roll och stödja Europas ekonomiska intressen globalt, och bör ske med full respekt för unionens inre marknad och på ett öppet och transparent sätt gentemot medlemsstater utanför euroområdet.

Utfärdad i Strasbourg den 17 december 2019

På rådets vägnar
Ordförande